

31996R2200

L 297/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

21.11.1996

REGULAMENTUL (CE) NR. 2200/96 AL CONSILIULUI
din 28 octombrie 1996
privind organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 42 și 43,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

(1) întrucât, la momentul actual, diferite schimbări plasează sectorul fructelor și legumelor într-o situație cu totul nouă la care producătorii trebuie să se adapteze; întrucât, în consecință, se garantează reorientarea normelor de bază privind organizarea pieței în acest sector; întrucât, în lumina numeroaselor modificări aduse organizării pieței de la prima sa adoptare, din motive de claritate, ar trebuie adoptat un nou regulament;

(2) întrucât se dorește introducerea în noul regulament a principalelor dispoziții ale Regulamentului (CEE) nr. 3285/83 al Consiliului din 14 noiembrie 1983 de stabilire a normelor generale privind extinderea anumitor reguli adoptate de organizațiile de producători din sectorul fructelor și legumelor ⁽⁴⁾, ale Regulamentului (CEE) nr. 1319/85 al Consiliului din 23 mai 1985 pentru întărirea controlului privind aplicarea reglementărilor comunitare pentru sectorul fructelor și legumelor ⁽⁵⁾, ale Regulamentului (CEE) nr. 2240/88 al Consiliului din 19 iulie 1988 de stabilire, pentru piersici, lămâi și portocale, a normelor privind aplicarea dispozițiilor articolului 16b din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 al Consiliului pentru organizarea

comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor ⁽⁶⁾, ale Regulamentului (CEE) nr. 1121/89 al Consiliului din 27 aprilie 1989 privind introducerea unui prag de intervenție pentru mere și conopidă ⁽⁷⁾ și ale Regulamentului (CEE) nr. 1198/90 al Consiliului din 7 mai 1990 prin care se înființează un registru comunitar pentru culturile de citrice ⁽⁸⁾; întrucât aceste regulamente ar trebui, ca urmare, abrogate;

(3) întrucât clasificările făcute pe baza standardelor comune obligatorii pentru fructele și legumele comercializate în interiorul Comunității și exportate în țări terțe oferă un cadru de referință ce încurajează comerțul corect, transparența pieței și, în același timp, elimină produsele de o calitate nesatisfăcătoare de pe piață; întrucât respectarea acestor standarde contribuie, în același timp, la creșterea profitabilității producției;

(4) întrucât, pentru o mai mare ușurință, ar fi de dorit adoptarea unor standarde pentru fructe și legume care să aibă un impact relativ mare asupra pieței și care să țină cont de standardele adoptate de Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite (CEE/ONU); întrucât este necesară stabilirea termenilor prin care aceste standarde internaționale să fie adaptate la cerințele specifice ale Comunității;

(5) întrucât standardizarea nu poate fi pe deplin eficientă decât în situația în care este aplicată, cu anumite scutiri, în toate etapele comercializării și în momentul părăsirii zonei de producție; întrucât, cu toate acestea, se poate aplica o scutire în cazul anumitor operațiuni ce fie sunt foarte specializate și marginale, fie au loc la începutul lanțului de distribuție, sau în cazul produselor ce urmează a fi prelucrate; întrucât trebuie avute în vedere eventualele penurii în aprovizionare sau, dimpotrivă, abundența excepțională a acesteia; întrucât, pentru a fi garantată calitatea necesară

⁽¹⁾ JO C 52, 21.2.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO C 96, 1.4.1996, p. 269.

⁽³⁾ JO C 82, 19.3.1996, p. 21.

⁽⁴⁾ JO L 325, 22.11.1983, p. 8. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 220/92 (JO L 24, 1.2.1992, p. 7).

⁽⁵⁾ JO L 137, 27.5.1985, p. 39. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 404/93 (JO L 47, 25.2.1993, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 198, 26.7.1988, p. 9. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1327/95 (JO L 128, 13.6.1995, p. 8).

⁽⁷⁾ JO L 118, 29.4.1989, p. 27. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1327/95 (JO L 128, 13.6.1995, p. 8).

⁽⁸⁾ JO L 119, 11.5.1990, p. 59.

pentru aceste standarde, deținătorul produsului trebuie să răspundă pentru respectarea acestora; întrucât, mai precis, cerințele consumatorului referitoare la caracteristicile fructelor și legumelor se traduc prin obligația de a se preciza originea produsului pe etichetă până la etapa finală de desfacere cu amănuntul, inclusiv;

- (6) întrucât producția și comercializarea fructelor și legumelor trebuie să aibă în vedere problemele de protecție a mediului înconjurător, inclusiv practicile de cultivare, gestionarea deșeurilor și distrugerea produselor retrase de pe piață, mai precis, protecția calității apei, păstrarea biodiversității și a peisajului;
- (7) întrucât organizațiile de producători reprezintă elementele de bază pentru organizarea pieței comune, operațiunile descentralizate pe care le asigură la nivelul lor; întrucât în fața unei și mai mari concentrări a cererii gruparea furnizărilor din aceste organizații devine mai mult ca niciodată o necesitate economică pentru consolidarea poziției producătorilor pe piață; întrucât o astfel de grupare trebuie efectuată în mod voluntar și trebuie să își dovedească utilitatea prin aria de acoperire și eficiența serviciilor oferite de organizațiile de producători membrilor acestora; întrucât problema livrării produselor către organizațiile specializate de producători anterioare intrării în vigoare a prezentului regulament nu a fost dezbătută;
- (8) întrucât un stat membru nu poate recunoaște o organizație de producători ca fiind capabilă să contribuie la atingerea obiectivelor organizării pieței comune dacă actul constitutiv al acesteia nu impune anumite cerințe privind organizarea și membrii acesteia; întrucât grupurile de producători ce doresc să obțină statutul de organizații de producători conform prezentului regulament ar trebui să beneficieze de o perioadă de tranziție pe durata căreia ajutorul financiar național și comunitar să poată fi acordat în schimbul anumitor obligații asumate de respectivul grup;
- (9) întrucât ar trebui acordat beneficiul unei perioade de tranziție organizațiilor de producători deja recunoscute conform Regulamentului (CEE) nr. 1035/72 ⁽¹⁾ ce nu pot îndeplini imediat cerințele de recunoaștere ale prezentului regulament; întrucât asemenea organizații trebuie să se dovedească capabile să facă schimbările necesare;
- (10) întrucât, pentru a le atribui organizațiilor de producători o mai mare responsabilitate privind în special deciziile lor financiare, și pentru a direcționa resursele publice ce le-au

fost acordate către viitoarele solicitări, ar trebui stabiliți termeni de utilizare a acestor resurse; întrucât eforturile conjugate de finanțare ale fondurilor operaționale înființate de organizațiile de producători par a reprezenta o soluție oportună;

- (11) întrucât, pentru o corectă înființare și funcționare a fondurilor operaționale, se presupune ca organizațiile de producători să preia întreaga producție relevantă de fructe și legume a membrilor acestora;
- (12) întrucât, pentru a controla cheltuielile comunitare, ar trebui să existe o limită pentru asistența acordată organizațiilor de producători ce înființează fonduri operaționale;
- (13) întrucât, în regiunile unde organizarea producției este slabă, ar trebui permisă acordarea unor contribuții financiare naționale suplimentare; întrucât în cazul statelor membre ce se află într-o poziție dezavantajată în ceea ce privește structurile, respectivele contribuții ar trebui să fie rambursabile de către Comunitate prin cadrul de sprijin comunitar;
- (14) întrucât, pentru a mări în continuare impactul organizațiilor și asociațiilor de producători și pentru a asigura stabilitatea dorită a pieței, statelor membre ar trebui să li se permită ca în anumite condiții să își extindă și pentru cei ce nu sunt membri normele, în special cele privind producția, comercializarea și protecția mediului adoptate de organizații sau asociații din regiunile vizate pentru membrii lor; întrucât, în cazul în care există o justificare pertinentă, anumite costuri apărute în cursul extinderii respectivelor norme ar trebui să fie suportate de producătorii vizati, din moment ce aceștia beneficiază de respectiva extindere;
- (15) întrucât organizațiile inter-ramură înființate la inițiativa operatorilor individuali sau deja grupați pot, dacă reprezintă o proporție semnificativă din membrii diverselor categorii profesionale din sectorul fructelor și legumelor, să contribuie la crearea unui tip de comportament care să fină seama în mai mare măsură de realitățile pieței și să faciliteze un mod de abordare comercială care să îmbunătățească procedurile de raportare a producției, respectiv aspecte de organizare a producției, de prezentare a produselor și de comercializare; întrucât, din moment ce, prin activitatea lor, aceste organizații pot contribui în general la îndeplinirea obiectivelor articolul 39 din tratat și, în special, a celor din prezentul regulament, ar trebui ca, o dată ce modalitățile relevante de acțiune sunt definite, să fie posibilă acordarea unei recunoașteri speciale acelor organizații ce fac dovada unei puteri de reprezentare suficiente și desfășoară activități practice în lumina mai sus-menționatei obiective; întrucât dispozițiile privind extinderea normelor adoptate de organizațiile și asociațiile de

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 al Consiliului din 18 mai 1972 privind organizarea comună a pieței fructelor și legumelor (JO L 118, 20.5.1972, p. 1). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1363/95 (JO L 132, 16.6.1995, p. 1).

- producători și împărțirea costurilor rezultate din respectivele extinderi ar trebui, dată fiind asemănarea dintre obiectivele urmărite, să se aplice și organizațiilor inter-ramură;
- (16) întrucât, pentru a se stabili prețurile, este de dorit ca organizațiile de producători să poată interveni pe piață, în special prin decizia de a nu da spre vânzare anumite cantități în anumite perioade; întrucât aceste operațiuni de retragere nu trebuie privite ca o cale alternativă la piața însăși; întrucât finanțarea comunitară a retragerilor ar trebui, prin urmare, limitată la un anumit procent al producției, iar compensația comunitară acordată la un nivel redus, deși utilizarea fondurilor operaționale în acest sens ar trebui permisă; întrucât, pentru o mai mare ușurință, compensația comunitară ar trebui stabilită la o valoare fixă pentru fiecare produs; întrucât, pentru a se obține o reducere comparabilă pentru toate produsele, sunt necesare anumite diferențieri;
- (17) întrucât intervenția poate fi pe deplin eficientă doar dacă produsele retrase de pe piață nu sunt reintroduse în lanțul normal de comercializare; întrucât pentru fiecare produs ar trebui precizate întrebuintările alternative, astfel încât, în măsura în care acest lucru este posibil, să poată fi evitată distrugerea acestora;
- (18) întrucât acest nou procedeu de administrare a retragerilor va permite abrogarea imediată a dispozițiilor în vigoare privind implicațiile depășirilor de prag; întrucât este totuși rezonabil să fie reținut principiul de bază al acelor dispoziții pe durata unei perioade de tranziție și să i se acorde Comisiei autoritatea de a lua măsuri în baza respectivului principiu, dacă este nevoie;
- (19) întrucât, prin Regulamentul (CE) nr. 3290/94 ⁽¹⁾, Consiliul adoptă modificările și măsurile de tranziție necesare în sectorul agricol în vederea aplicării acordurilor încheiate în contextul runde din Uruguay pentru negocieri comerciale multilaterale, în special noile înțelegeri comerciale cu țări terțe pentru sectorul fructelor și legumelor; întrucât dispozițiile din anexa XIII la Regulamentul (CE) nr. 3290/94 au fost introduse în prezentul regulament; întrucât, cu toate acestea, în cazul în care produsele sunt importate în comunitate în vederea prelucrării, acestea nu sunt vândute la expediție; întrucât verificarea prețului de intrare poate, prin urmare, fi făcută și în alt mod decât în baza unei valori fixe; întrucât dispozițiile relevante ar trebui, ca urmare, completate în acest sens;
- (20) întrucât normele privind organizarea comună a pieței ar trebui să fie respectate de toți operatorii cărora li se aplică, în caz contrar impactul acestora ar fi denaturat de consecințele rezultate, respectiv prin utilizarea resurselor publice cât și prin interacțiunea concurenței; întrucât ar trebui înființat un corp special de inspectori ai comunității pentru acest sector; întrucât, atât din motive de buget, cât și de eficiență, corpul ar trebui format din oficiali ai Comisiei și, eventual, alt personal; întrucât este de asemenea necesară dispunerea penalităților comunitare pentru a se asigura faptul că noile reglementări sunt aplicate în mod uniform în întreaga Comunitate;
- (21) întrucât unul dintre elementele indispensabile pentru o administrare corectă a organizării comune a pieței este un înalt nivel de cunoștințe despre piață; întrucât trebuie, ca urmare, prevăzute măsuri în acest scop;
- (22) întrucât acordarea unui anumit ajutor ar compromite funcționarea unei singure piețe; întrucât, ca urmare, dispozițiile tratatului prin care ajutorul acordat de statele membre poate fi verificat și prin care ajutorul incompatibil cu piața comună poate fi interzis ar trebui să fie extinse astfel încât să acopere și sectorul prevăzut în prezentul regulament;
- (23) întrucât organizarea comună a pieței în acest sector trebuie să țină cont, în mod corect și în același timp, de obiectivele prezentate în articolele 39 și 110 din tratat;
- (24) întrucât, pentru a se facilita aplicarea dispozițiilor prezentului regulament, ar trebui stabilită o procedură pentru o strânsă colaborare între statele membre și Comisie prin intermediul unui comitet de administrare;
- (25) întrucât, pentru a putea fi rezolvate anumite situații speciale nefavorabile din sectorul alunelor europene, ar trebui acordat un ajutor cu valoare fixă pentru recolta de alune europene din anii de comercializare 1997/1998, 1998/1999 și 1999/2000,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Prezentul regulament stabilește organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor.
- (2) Organizarea comună acoperă următoarele produse:

⁽¹⁾ JO 349, 31.12.1994, p. 105. Regulament modificat prin Regulamentul CE 1195/96 (JO L 161, 29.6.1996, p. 1).

Cod NC	Descriere
0702 00	Pătlăgele roșii proaspete sau refrigerate
0703	Ceapă, ceapă eșalotă, usturoi, praz și alte aliacee, proaspete sau refrigerate
0704	Varză, conopidă, gulii, varză furajeră și alte legume comestibile din familia brassicaceae, proaspete sau refrigerate
0705	Salată (<i>Lactuca sativa</i>) și cicoare (<i>Cichorium spp.</i>), proaspete sau refrigerate
0706	Morcovi, napi, sfeclă de salată, barba caprei, țelină, ridichi și alte rădăcinoase comestibile similare, proaspete sau refrigerate
0707 00	Castraveți și cornișoni (castraveci de murat), proaspeți sau refrigerați
0708	Leguminoase, în păstăi sau decorticate, proaspete sau refrigerate
ex 0709	Alte legume, proaspete sau refrigerate, exceptând legumele de la subpozițiile 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 și 0709 90 60
ex 0802	Alte nuci, proaspete sau uscate, indiferent dacă decorticate ori decojite sau nu, exceptând nucile palmierului de betel (sau betel) și nucile de cola de la subpoziția 0802 90 30
0803 00 11	Banane proaspete
ex 0803 00 90	Banane uscate
0804 20 10	Smochine proaspete
0804 30 00	Ananas
0804 40	Avocado
0804 50 00	Guava, mango și mangostine
0805	Citrice, proaspete sau uscate
0806 10 21	Struguri de masă proaspeți
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Pepeni (inclusiv pepeni verzi) și papaya, proaspeți
0808	Mere, pere și gutui proaspete
0809	Caise, cireșe, piersici (inclusiv nectarine), pere și porumbe, proaspete
0810	Alte fructe proaspete
0813 50 31	Amestecuri exclusive sau alune uscate de la CN 0801 și 0802
0813 50 39	
1212 10 10	Roșcove

(3) Anii de comercializare pentru produsele din lista de la alineatul (2) sunt stabiliți, dacă este cazul, conform procedurii prevăzute la articolul 46.

TITLUL I

Clasificarea produselor*Articolul 2*

(1) Produsele ce urmează a fi livrate proaspete consumatorului pot fi clasificate făcându-se trimitere la o serie de standarde.

(2) Standardele pentru legume și fructe proaspete conținute în anexa 1 sunt adoptate prin procedura stabilită în articolul 46 pentru aplicarea organizării comune a pieței. În acest sens, se va ține cont de standardele CEE/ONU recomandate de Comisia Economică pentru grupul de lucru european privind standardizarea și calitatea produselor perisabile.

Până la adoptarea de noi standarde continuă să se aplice standardele stabilite de articolul 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72.

(3) Comisia ce acționează conform procedurii stabilite la articolul 46 poate adăuga noi produse pe lista de la anexa 1.

Articolul 3

(1) Deținătorul produselor reglementate de standardele de calitate adoptate nu poate să expună aceste produse sau să le ofere spre vânzare, să le livreze sau să le comercializeze în orice alt mod aplicabil în comunitate ce nu este în conformitate cu respectivele standarde. Deținătorul este responsabil pentru respectarea acestei conformități.

Totuși, statele membre pot scuti următoarele produse de respectarea cerințelor standardelor de calitate sau a unora dintre dispozițiile acestora:

- (a) produsele expuse sau oferite spre vânzare, livrate sau comercializate în orice alt mod de către cultivator în piețele de en-gros, în special în piețele de producători situate în zona de producție;
- (b) produsele transportate de la acele piețe en-gros către unitățile de preparare și ambalare sau către ariile de depozitare situate în aceeași zonă de producție.

Dacă se aplică dispozițiile celui de-al doilea paragraf, statele membre vizate comunică la Comisie măsurile adoptate.

(2) Pentru următoarele produse nu este necesară respectarea standardelor de calitate aplicabile într-o anumită zonă de producție:

- (a) produsele vândute sau livrate de cultivator către unitățile de preparare și ambalare sau către ariile de depozitare, ori transportate de la exploatarea sa la unitățile respective;

- (b) produsele transportate de la ariile de depozitare către unitățile de preparare sau ambalare.

(3) Pentru următoarele produse nu este necesară respectarea standardelor de calitate:

- (a) produsele transportate la unitățile de prelucrare, mai puțin în situația în care criteriile minime de calitate pentru produsele destinate prelucrării sunt stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 46;
- (b) produsele transferate de producător de pe exploatarea sa către consumatori, pentru uzul personal al acestora;
- (c) conform deciziei Comisiei adoptate la solicitarea unui stat membru ce utilizează procedura prevăzută în articolul 46 pentru produsele dintr-o regiune dată ce sunt vândute prin comerț cu amănuntul în regiunea respectivă, pentru consumul local tradițional bine încetățenit.

(4) Trebuie făcută dovada faptului că produsele ce se supun dispozițiilor alineatelor (2) și (3) litera (a) respectă condițiile stabilite, în special cele pentru utilizarea dorită a acestora.

Articolul 4

Dacă, în urma unei crize puternice sau a unei oferte extrem de abundente, produsele furnizate ce respectă standardele de calitate sunt insuficiente pentru a satisface sau depășesc în mod considerabil cererea consumatorilor, sunt adoptate măsuri de derogare de la respectivele standarde pe o perioadă limitată, în conformitate cu obligațiile internaționale comunitare și cu procedura stabilită la articolul 46.

Articolul 5

(1) Informațiile solicitate în mod special prin standardele de calitate trebuie să fie prezentate în mod lizibil, într-o poziție evidentă pe una dintre părțile ambalajului, fie imprimate direct pe pachet astfel încât să nu poată fi șterse, fie pe o etichetă care este parte integrantă din ambalaj și bine atașată acestuia.

(2) Pentru bunurile transportate în cantități mari și încărcate direct în mijloacele de transport, particularitățile enumerate în alineatul (1) sunt prezentate în documentele ce însoțesc bunurile sau sunt expuse într-un loc vizibil din interiorul mijlocului de transport.

Articolul 6

În stadiul de comerț cu amănuntul, în cazul în care produsele sunt ambalate, informațiile specifice necesare trebuie să fie lizibile și evidente.

Pentru produsele preambalate, în sensul Directivei nr. 79/112/CEE ⁽¹⁾, se indică greutatea netă, în plus față de informațiile prevăzute de standardele comune de calitate. Totuși, pentru produsele vândute în mod normal la bucată, cerința de a indica greutatea netă nu se aplică dacă numărul articolelor poate fi observat clar și ușor numărat prin ambalaj sau, în cazul în care acest lucru nu poate fi realizat, dacă numărul este indicat pe etichetă.

Produsele pot fi prezentate și neambalate, cu condiția ca detalistul să expună, pe lângă produsele de vânzare, un anunț vizibil și lizibil care să indice informațiile caracteristice specificate în standardele de calitate cu privire la:

- varietate;
- originea produsului;
- clasa din care face parte.

Articolul 7

Pentru a se stabili dacă produsele prevăzute de standardele de calitate respectă dispozițiile articolelor 3-6, autoritățile numite de fiecare stat membru fac verificări conform titlului VI cu ajutorul mostrelor prelevate în timpul tuturor etapelor de comercializare și din timpul transportului.

De preferință, aceste verificări trebuie făcute anterior expedierii de la locul de producție, când produsele sunt ambalate sau încărcate.

Statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei numele autorităților pe care acestea le-au numit responsabile pentru aceste verificări.

Articolul 8

(1) Produsele care se supun standardelor de calitate sunt acceptate pentru importul din țări doar dacă acestea respectă standardele de calitate sau cel puțin standardele echivalente ale acestora.

(2) Articolele 3-7 se aplică produselor importate în Comunitate după încheierea formalităților de import, conform reglementărilor comunitare în vigoare.

Articolul 9

(1) Produsele care se supun standardelor de calitate sunt acceptate pentru exportul în țări terțe doar dacă acestea respectă standardele stabilite.

Totuși, se pot face derogări conform procedurii stabilite în articolul 45 astfel încât să fie respectate cerințele piețelor avute în vedere.

⁽¹⁾ Directiva 79/112/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1978 de apropiere a legislației statelor membre privind etichetarea, prezentarea și promovarea produselor alimentare (JO L 33, 8.2.1979, p. 1). Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

(2) Înainte de a părăsi punctul vamal al Comunității, produsele pentru export către țări terțe sunt supuse unei verificări care să ateste respectarea standardelor de calitate.

Articolul 10

Măsurile menite să asigure aplicarea uniformă a prevederilor prezentului titlu sunt adoptate conform procedurii stabilite în articolul 46.

Pentru produsele ce urmează a fi importate în Comunitate, aceste măsuri pot consta în aprobările autorităților oficiale de control pentru exportul în țări terțe.

TITLUL II

Organizațiile de producători

Articolul 11

(1) În sensul prezentului regulament, „organizație de producători” reprezintă orice persoană juridică:

(a) înființată la inițiativa cultivatorilor următoarelor categorii de produse prezentate în articolul 1 alineatul (2):

- (i) fructe și legume;
- (ii) fructe;
- (iii) legume;
- (iv) produse ce urmează a fi prelucrate;
- (v) citrice;
- (vi) nuci;
- (vii) ciuperci;

(b) al cărei obiect de activitate constă în:

1. asigurarea faptului că producția este planificată și modificată conform cererii, în special conform condițiilor de calitate și cantitate;
2. promovarea concentrației aprovizionării și plasarea pe piață a produselor obținute de membrii săi;
3. reducerea costurilor de producție și stabilizarea prețurilor de producător;
4. promovarea utilizării practicilor de cultivare, a tehnicilor de producție și a practicilor de gestiune a deșeurilor care să nu dăuneze mediului înconjurător, în special pentru protecția calității apelor, a solului și a peisajului natural, precum și menținerea și/sau încurajarea biodiversității;

(c) prin al cărei act constitutiv se solicită producătorilor-membri ai acesteia ca, în mod special:

1. să aplice normele adoptate de organizația de producători

cu privire la raportarea producției, producția însăși și protecția mediului înconjurător;

2. să facă parte doar din organizațiile de producători prevăzute la litera (a), pentru producția uneia sau mai multor categorii de produse prezentate la litera (a) a unei anumite exploatații;
3. să comercializeze întreaga producție vizată prin intermediul organizației de producători.

Totuși, în cazul în care organizația de producători își dă avizul, și cu respectarea termenilor și condițiilor pe care aceasta le stabilește, membrii producători:

- pot vinde direct de pe exploatarea lor, în folosul personal al consumatorilor, cel mult 25 % din producția lor, dacă sunt membri ai organizațiilor de producători de fructe și legume (a) prevăzute la litera (a) punctul (i) și nu mai mult de 20 % din producție dacă sunt membri ai altor tipuri de organizații de producători și, mai mult decât atât
- pot comercializa ei înșiși sau prin intermediul altor organizații de producători desemnate de propria lor organizație cantitățile de produse în plus față de volumul de produse comercializat de organizația acestora;
- pot comercializa prin intermediul altei organizații de producători desemnate de propria lor organizație produsele ce, din cauza caracteristicilor pe care acestea le prezintă, nu sunt în mod normal acoperite de activitățile comerciale ale organizațiilor respective;
- conform procedurii stabilite în articolul 46, sunt autorizate ca pentru anumite produse să încheie cu societățile de prelucrare, prin derogare, contracte directe ce scad proporțional, pe o perioadă de tranziție până la 31 decembrie 1999;

4. să pună la dispoziție, în special pentru zonele de plantații, informațiile solicitate de organizația de producători referitoare la cantitățile recoltate, producție și vânzări directe, în vederea întocmirii statisticilor;
5. pentru a plăti contribuțiile financiare prevăzute în actul constitutiv pentru înființarea și refinanțarea fondului operațional prevăzut la articolul 15;

(d) prin al cărei act constitutiv se prevăd următoarele:

1. procedurile de determinare, adoptare și modificare a normelor prevăzute la litera (c) 1;
2. membrii să aibă obligația achitării contribuției financiare necesară pentru finanțarea organizațiilor de producători;
3. norme care să permită producătorilor-membri să verifice în mod democratic organizația lor și deciziile adoptate de aceasta;

4. penalități pentru nerespectarea obligațiilor ce le revin conform actului constitutiv, în special neplata contribuțiilor financiare sau a normelor stabilite de organizațiile de producători;

5. regulile de admitere a noilor membri, respectiv durata minimă a calității de membru;

6. normele contabile și bugetare necesare pentru funcționarea organizației;

(e) care au fost recunoscute de statul membru vizat, conform alineatului (2).

(2) Statele membre recunosc ca organizații de producători, în sensul prezentului regulament, toate grupurile de producători ce solicită o asemenea recunoaștere, cu condiția ca:

- (a) acestea să îndeplinească cerințele stabilite la alineatul (1) și să pună la dispoziție dovezile relevante, inclusiv dovada faptului că dețin un număr minim de membri și acoperă un volum minim al producției comercializate, pentru a fi stabilită, conform procedurii prezentate în articolul 46;
- (b) să existe dovezi suficiente care atestă posibilitatea acestora de a-și defășura în mod adecvat și cu eficiență activitățile de-a lungul timpului;
- (c) să le permită efectiv membrilor acestora să beneficieze de asistență tehnică privind utilizarea practicilor de cultivare solide în ceea ce privește mediul înconjurător;
- (d) acestea să pună efectiv la dispoziția membrilor lor mijloacele tehnice de stocare, ambalare și comercializare și să le asigure managementul comercial și bugetar adecvat pentru activitățile acestora.

(3) Statele membre pot, de asemenea, recunoaște ca organizații de producători în sensul prezentului regulament și alte organizații de producători decât cele prevăzute la alineatul (1) litera (a), anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, și care au fost recunoscute conform Regulamentului nr. 1035/72 anterior datei de la care se aplică prezentul regulament.

În cazul în care, conform alineatului precedent, statele membre recunosc acele organizații de producători, se aplică cerințele stabilite în alineatul (1), cu excepția alineatului (1) litera (a) și, dacă este oportun, în alineatul (1) litera (c) punctul 2, și în alineatul (2).

Articolul 12

(1) Statele membre:

- (a) iau decizia de acordare a recunoașterii unei organizații de producători în termen de trei luni de la depunerea unei cereri însoțită de toate documentele necesare;

(b) fac verificări la intervale regulate pentru a stabili dacă organizațiile de producători respectă termenii și condițiile de recunoaștere, iar în caz de nerespectare impun penalități respectivelor organizații și decid, dacă este cazul, retragerea recunoașterii;

(c) în termen de două luni comunică la Comisie orice decizie de acordare, de refuz sau de retragere a recunoașterii.

(2) Termenii și condițiile conform cărora statele membre trebuie să raporteze Comisiei cu privire la activitățile organizațiilor de producători se stabilesc conform procedurii prezentate în articolul 46, precum și frecvența acestor raportări.

Comisia verifică dacă articolul 11 și alineatul (1) litera (b) ale prezentului articol sunt respectate prin controale efectuate conform dispozițiilor titlului VI și, în urma acestor verificări, acolo unde este cazul, le solicită statelor membre să retragă recunoașterea.

Articolul 13

(1) Organizațiile de producători recunoscute conform Regulamentului (CEE) nr. 1035/72 anterior intrării în vigoare a prezentului regulament și care nu se pot califica pentru recunoaștere, conform dispozițiilor articolului 11 al prezentului regulament, fără aplicarea unei perioade de tranziție, pot continua să funcționeze conform dispozițiilor titlului IV timp de doi ani de la intrarea în vigoare a acestuia, cu condiția ca aceste organizații să respecte în continuare cerințele respectivului articol al Regulamentului (CEE) nr. 1035/72.

(2) Perioada de doi ani prevăzută la alineatul (1) poate fi prelungită până la cinci ani, cu condiția ca organizația de producători vizată:

(a) să prezinte, până la o dată stabilită anterior scurgerii perioadei de doi ani prevăzute în alineatul (1), statelor membre relevante ce trebuie fie să accepte, fie să respingă un plan de acțiune în vederea obținerii recunoașterii conform articolului 11 alineatul (2);

(b) să poată demonstra, la prezentarea planului său de acțiune, faptul că a înființat fondul operațional prevăzut în articolul 15;

(c) să se oblighe, cu riscul atragerii penalităților care urmează a fi stabilite de statul membru, să finalizeze procesul de aplicare a planului său de acțiune anterior scurgerii celor cinci ani.

(3) Organizațiile de producători care nu mai îndeplinesc condițiile stabilite în alineatul (2), oricare ar fi motivul și momentul, își pierd statutul, după cum se prevede în articolul 12 alineatul (1) litera (b).

Totuși, primul paragraf se aplică fără a aduce atingere vreunui drept individual pe care organizația de producători e posibil să îl fi obținut conform Regulamentului (CEE) nr. 1035/72.

Articolul 14

(1) Noile organizații de producători sau cele care nu au fost recunoscute conform Regulamentului (CEE) nr. 1035/72 înainte ca prezentul regulament să intre în vigoare pot beneficia de o perioadă de tranziție de cel mult cinci ani în timpul căreia trebuie să respecte condițiile de recunoaștere stabilite în articolul 11.

Pentru a se califica, acestea trebuie să prezinte statelor membre relevante un plan de recunoaștere etapizat a cărui acceptare semnalează începerea perioadei de cinci ani prevăzute în primul paragraf și reprezintă o recunoaștere preliminară.

(2) În timpul celor patru ani ce urmează datei recunoașterii preliminare, statele membre pot acorda organizațiilor de producători prevăzute în alineatul (1):

(a) ajutor în vederea înființării acestora și pentru facilitarea activităților administrative;

(b) ajutor oferit fie direct, fie prin intermediul instituțiilor de credit sub forma unor împrumuturi speciale, care să acopere o parte a investițiilor necesare pentru obținerea recunoașterii, după cum se prezintă în planul de recunoaștere prevăzut în cel de-al doilea paragraf al alineatului (1).

(3) Ajutorul prevăzut în alineatul 2 este rambursat de Comunitate, conform articolului 52 alineatele (2) și (3).

(4) Anterior acordării recunoașterii preliminare, statele membre comunică la Comisie intențiile și implicațiile financiare ale acestora.

(5) Prezentarea unui plan de recunoaștere de către o organizație de producători unui stat membru presupune angajamentul organizației de a se supune verificărilor naționale și comunitare, conform titlului VI, în special cu privire la administrarea corectă a fondurilor publice.

(6) Statele membre impun penalitățile aplicabile organizațiilor de producători ce nu își respectă angajamentele.

(7) Normele detaliate privind solicitarea, conform articolul 48, a aplicării prezentului articol includ și dispoziții prin care se garantează faptul că ajutorul acordat organizațiilor portugheze de producători nu este mai mic, în ceea ce privește procentul din valoarea producției comercializate a organizațiilor de producători, decât valoarea rezultată conform Regulamentului (CEE) nr. 746/93 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 746/93 al Consiliului din 17 martie 1993 privind acordarea ajutorului pentru încurajarea înființării și facilitării funcționării organizațiilor de producători, după cum se dispune în Regulamentele (CEE) nr. 1035/72 și (CEE) nr. 1360/78 în Portugalia (JO L 77, 31.3.1993, p. 14).

Articolul 15

(1) Asistența financiară este acordată de Comunitate, conform termenilor stabiliți în prezentul articol, organizațiilor de producători ce înființează fonduri operaționale.

Acest fond este susținut de contribuțiile financiare plătite de producătorii membrii în baza cantității sau a valorii fructelor și legumelor în mod real comercializate și de ajutorul financiar prevăzut în primul paragraf.

(2) Fondurile operaționale, după cum se indică în alineatul (1), sunt utilizate pentru:

- (a) finanțarea retragerilor de pe piață, cât și pentru prelucrarea citricelor, conform termenilor stabiliți în alineatul (3);
- (b) finanțarea unui program operațional înaintat autorităților naționale competente și aprobat de acestea, conform articolului 16 alineatul (1).

Astfel de fonduri pot fi de asemenea folosite, parțial sau integral, pentru finanțarea unui plan de acțiune înaintat de o organizație de producători, după cum se face trimitere în articolul 13.

(3) Utilizarea fondurilor operaționale pentru finanțarea retragerilor de pe piață și/sau a prelucrării citricelor este permisă doar în urma aprobării unui program operațional de către autoritățile naționale competente. Finanțarea se va face într-una sau mai multe din următoarele modalități:

- (a) prin acordarea unei compensații pentru retragerea produselor ce nu sunt incluse în lista din anexa II și care respectă standardele în vigoare, dacă aceste standarde au fost stabilite conform articolului 2;
- (b) prin acordarea unui supliment la compensația acordată de Comunitate pentru retragere.

Statele membre pot stabili un nivel maxim al compensației sau al suplimentului, însă valoarea astfel stabilită a suplimentului adăugată valorii compensației de retragere acordate de Comunitate nu poate depăși nivelul maxim al prețurilor de retragere aplicabile în anul de comercializare 1995/1996, conform dispozițiilor articolului 16 alineatul (3a), ale articolului 16 literele (a), (b) și ale primei liniuțe a articolului 18 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72.

Procentul ce poate fi utilizat din fondul operațional pentru finanțarea retragerilor nu poate depăși valoarea de 60 % în primul an, 55 % în cel de-al doilea, 50 % în cel de-al treilea, 45 % în cel de-al patrulea an, 40 % în cel de-al cincilea și 30 % în cel de-al șaselea an, începând cu data la care autoritățile naționale competente avizează primul program operațional înaintat de organizația de producători și avizată de acestea.

Restricțiile stabilite în articolul 22 alineatele (3), (4) și (5) se aplică retragerilor prevăzute la litera (a) de la primul paragraf al acestui alineat.

(4) Programele operaționale, după cum se indică în alineatul (2) litera (b):

- (a) conțin unele dintre obiectivele prevăzute în articolul 11 alineatul (1) litera (b) și altele, inclusiv, în special, îmbunătățirile calității produsului, creșterea valorii comerciale a produsului, promovarea produselor dorite, crearea unor linii organice de produse, promovarea producției integrate sau a altor metode de producție ce respectă normele de protecție a mediului și de reducere a numărului de retrageri;
- (b) cuprind măsuri pentru dezvoltarea utilizării de către membrii producători a tehnicilor solide în ceea ce privește mediul înconjurător, atât pentru practicile de cultivare, cât și pentru gestionarea deșeurilor.

„Tehnicile solide în ceea ce privește mediul înconjurător” sunt în special acele tehnici ce contribuie la îndeplinirea obiectivelor stabilite în articolul 1 literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2078/92 ⁽¹⁾;

- (c) fac prevederi financiare privind resursele umane și tehnice necesare pentru respectarea standardelor și regulilor de sănătate a plantelor, precum și nivelele maxime permise de deșeuri.

(5) Ajutorul financiar prevăzut la alineatul (1) este egal cu valoarea contribuțiilor financiare indicate în acest alineat, după cum se plătește în mod real, însă se limitează la 50 % din cheltuielile reale realizate conform alineatului (2).

Acest procent este de 60 % în cazul în care un program operațional este integral sau parțial depus:

- (a) fie de mai multe organizații comunitare de producători ce funcționează în state membre diferite conform programelor trans-naționale, cu excepția operațiunilor prevăzute în alineatul (2) litera (a);
- (b) fie de una sau mai multe organizații de producători implicate în programele ce funcționează pe o bază inter-ramură.

Totuși, ajutorul financiar este limitat la 4 % din valoarea producției comercializate de fiecare organizație de producători, cu condiția ca valoarea totală a ajutorului financiar să nu fie mai mică de 2 % din cifra totală de afaceri a tuturor organizațiilor de producători. Pentru a se asigura respectarea acestei limite, se face o plată în avans în valoare de 2 %, iar suma rămasă a ajutorului este acordată odată ce valoarea totală a cererii de ajutor este cunoscută. După anul 1999, procentul de 4 % se majorează la procentul de

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2078/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 privind metodele de producție agricole compatibile cu cerințele de protecție a mediului înconjurător și a păstrării zonelor rurale (JO L 215, 30.7.1992, p. 85). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul Comisiei (CE) nr. 2722/95 (JO L 288, 1.12.1995, p. 35).

4,5 %, iar procentul cifrei totale de afaceri este majorat de la 2 % la 2,5 %.

(6) În regiunile din Comunitate unde numărul organizațiilor de producători este în mod particular scăzut, statele membre pot fi autorizate, în baza unei cereri bine fundamentate, să acorde organizațiilor de producători ajutoare financiare naționale echivalente cu jumătate din contribuțiile financiare ale producătorilor. Acest ajutor va fi acordat în mod suplimentar față de fondul operațional.

Pentru statele membre în cazul cărora mai puțin de 15 % din producția de fructe și legume este comercializată de organizațiile de producători și a căror producție de fructe și legume reprezintă mai puțin de 15 % din valoarea totală a producției agricole, ajutorul prevăzut în primul paragraf poate fi rambursat de Comunitate la cererea statului membru vizat prin cadrul de sprijin comunitar.

Articolul 16

(1) Programele operaționale prevăzute în articolul 15 alineatul (2) litera (b) sunt înaintate autorităților naționale competente care le aprobă sau le resping, ori solicită modificarea acestora conform dispozițiilor prezentului regulament.

Statele membre înființează un cadru național prin care se stabilesc condițiile generale în vederea aplicării măsurilor prevăzute în articolul 15 alineatul (4) litera (b). Acestea înaintează propunerea de cadru Comisiei care, în cazul în care stabilește că respectiva propunere nu permite realizarea obiectivelor propuse în articolul 130r din tratat și în programul de acțiune și politică comunitară pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă, poate solicita modificarea acesteia în termen de trei luni.

(2) Până la finalul fiecărui an, cel mai târziu, organizațiile de producători comunică statului membru valoarea estimată a fondului operațional pentru anul următor și prezintă motivațiile justificative formulate în baza devizelor pentru programele operaționale, cheltuielile pentru anul în curs și, dacă e posibil, pentru anii anteriori și, dacă este cazul, estimările privind volumul producției pentru anul ce urmează. Până la data de 1 ianuarie a anului următor, statul membru înștiințează organizația de producători cu privire la valoarea previzionată a ajutorului financiar, conform limitelor stabilite în articolul 15 alineatul 5.

Plățile ajutorului financiar se fac în baza cheltuielilor apărute conform planurilor acoperite de programul operațional. Pentru aceleași planuri se pot face și plăți în avans, conform dispozițiilor de garanție sau securitate.

La începutul fiecărui an și până la 31 ianuarie, cel mai târziu, organizația de producători înștiințează statul membru cu privire la valoarea finală a cheltuielilor efectuate în anul precedent,

anexând în acest sens toate documentele justificative, pentru a putea astfel primi soldul rămas al ajutorului financiar din partea Comunității.

(3) O asociație a organizațiilor de producători recunoscută de un stat membru își poate schimba membrii pentru a putea administra fondul său operațional conform dispozițiilor articolului 15 alineatul (1) și pentru a putea stabili, implementa și înainta programele operaționale prevăzute în articolul 15 alineatul (2) litera (b). În aceste cazuri, asociația primește ajutorul financiar și transmite notificarea prevăzută în alineatul (2) al acestui articol.

(4) Programele operaționale și finanțarea acestora de către producători și organizațiile de producători, pe de o parte, și de fondurile comunitare, pe de altă parte, au o durată între minimum de trei ani și maximum cinci ani.

(5) Înaintarea unui program operațional unui stat membru de către o organizație de producători sau, în cazul în care se adoptă opțiunea indicată în alineatul (3), de către o asociație a organizațiilor de producători, presupune angajamentul asumat de respectiva organizație sau asociație de a înainta respectivul program în vederea verificărilor naționale și comunitare conform dispozițiilor de la titlul VI, în special cu privire la gestiunea adecvată a resurselor publice.

Articolul 17

Dacă instrumentele generale ale organizării comune a pieței se dovedesc a fi inadecvate sau inoportune în ceea ce privește produsele prevăzute în articolul 1 alin. 2 ce prezintă o mare importanță regională sau locală din punct de vedere economic sau ecologic, și care se confruntă cu dificultăți de lungă durată pe piața comunitară datorită, în special, puternicei competiții internaționale, pot fi adoptate măsuri speciale de creștere a competitivității și de promovare a acestor produse, conform procedurii stabilite în articolul 46.

Articolul 18

(1) În cazurile în care o organizație sau o asociație de producători ce adoptă aceleași reguli și care funcționează într-o zonă economică specifică este considerată, din punct de vedere al unui produs specific, reprezentativă pentru producția și producătorii din zona respectivă, statul membru vizat poate, la solicitarea organizației sau a asociației, să decidă asupra obligativității următoarelor norme pentru producătorii din zona respectivă ce nu fac parte din una dintre organizațiile mai sus menționate:

- (a) normele prevăzute în punctul 1 al articolului 11 alineatul (1) litera (c);
- (b) normele adoptate de organizațiile sau asociațiile implicate în retragerile de pe piață,

cu condiția ca normele:

- să fi fost în vigoare timp de cel puțin un an de comercializare;
- sunt incluse în lista exhaustivă din anexa III;
- sunt obligatorii pe durata a cel mult trei ani de comercializare.

(2) În sensul prezentului articol, „zonă economică” înseamnă o zonă geografică formată din regiuni de producție învecinate sau adiacente în care se înregistrează condiții de producție și de comercializare omogene.

(3) O organizație de producători sau o asociație a organizațiilor de producători este considerată reprezentativă în sensul alineatului (1) în cazul în care membrii reprezintă cel puțin două treimi din producătorii din zona economică în care funcționează și dacă acoperă cel puțin două treimi din producția zonei respective.

(4) Normele obligatorii pentru toți producătorii dintr-o anumită zonă economică:

- (a) nu trebuie să afecteze în mod negativ ceilalți producători din statul membru sau din Comunitate;
- (b) nu se aplică decât dacă acoperă în mod expres produsele livrate în vederea prelucrării conform unui contract încheiat anterior începerii anului de comercializare, cu excepția normelor referitoare la raportarea producției, după cum se prevede în alineatul 1 litera (a);
- (c) nu trebuie să intre în conflict cu reglementările comunitare și naționale în vigoare.

(5) Statele membre informează Comisia asupra respectivelor norme pe care le-au făcut obligatorii pentru producătorii dintr-o anumită zonă economică. Aceste norme sunt publicate în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*.

Comisia ia decizia conform căreia un stat membru trebuie să revoce extinderea normelor declarată de respectivul stat membru:

- (a) dacă stabilește că respectiva extindere asupra altor producători exclude concurența într-un segment important al pieței interne sau periclitează liberul comerț, ori dacă obiectivele articolul 39 al tratatului sunt amenințate;
- (b) dacă stabilește că articolul 85 alineatul (1) al tratatului se aplică acordului, hotărârii sau practicii concertate pentru care a fost adoptată decizia de extindere asupra altor producători. Decizia Comisiei cu privire la respectivul acord, hotărâre sau practică concertată se aplică începând doar de la data la care se stabilește acest aspect;

(c) în cazul în care, în urma unor controale ulterioare cu efect retroactiv, conform titlului VI, se stabilește că dispozițiile prezentului articol nu au fost respectate.

(6) Dacă se aplică alineatul 1, statul membru vizat poate decide, în urma unei verificări a dovezilor prezentate, ca producătorii ce nu sunt membri să răspundă în fața organizației sau, dacă este cazul, a asociației, pentru partea contribuțiilor financiare plătite de membrii producători, în măsura în care acestea au fost folosite pentru acoperirea:

- (a) costurilor administrative ce rezultă din aplicarea reglementărilor prevăzute la alineatul (1);
- (b) costurile pentru cercetare, studii de piață și promovare a vânzărilor realizate de organizație sau asociație și de care beneficiază toți producătorii din zonă.

(7) Statele membre transmit Comisiei lista zonelor economice prevăzute în alineatul (2). În termen de o lună de la notificare, Comisia aprobă lista sau, în urma consultării statului membru vizat, decide asupra modificărilor pe care acesta trebuie să le facă. Lista aprobată este publicată în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene*.

TITLUL III

Acorduri și organizații interprofesionale

Articolul 19

(1) În sensul prezentului regulament, „organizații inter-ramură recunoscute”, în continuare denumite „organizații inter-ramură”, reprezintă persoanele juridice care:

- (a) au în componență reprezentanți ai activităților economice referitoare la producerea, prelucrarea și comercializarea tutunului;
- (b) au fost înființate la inițiativa tuturor sau a unora dintre organizațiile sau asociațiile constitutive;
- (c) desfășoară la nivel regional, inter-regional sau comunitar un număr de activități dintre cele prezentate mai jos, ținând seama de interesul clientului, acolo unde este cazul:

- atingerea unui mai mare grad de transparență și inteligență a pieței;
- contribuția la o mai bună coordonare a plasării pe piață a fructelor și legumelor, în special prin cercetare și studii de piață;
- realizarea contractelor standard compatibile cu reglementările comunitare;
- o mai mare exploatare a potențialului fructelor și legumelor produse;

- transmiterea informațiilor și realizarea cercetărilor necesare pentru direcționarea producției spre produsele ce răspund mai bine cererii pieței și gusturilor sau așteptărilor consumatorului, în special în ceea ce privește calitatea produsului și protecția mediului;
 - depistarea metodelor de restrângere a ariei de folosire a produselor pentru sănătatea plantelor și a altor produse, precum și asigurarea calității produselor și a conservării apei;
 - dezvoltarea metodelor și instrumentelor necesare îmbunătățirii calității produselor;
 - exploatarea potențialului și protejarea agriculturii organice, precum și determinarea etichetelor pentru originea, calitatea și indicațiile geografice;
 - promovarea producției integrate sau a altor metode de producție ce nu dăunează mediului;
 - stabilirea reglementărilor privind regulile de producție și comercializare prezentate în anexa III ce sunt mai stricte decât regulile naționale sau comunitare;
- (d) au fost recunoscute de statele membre vizate, conform dispozițiilor alineatului (2).
- (2) Dacă structurile statului membru oferă garanții în acest sens, acesta poate recunoaște ca organizații inter-ramură în sensul prezentului regulament, toate organizațiile înființate pe teritoriul său ce depun o cerere întemeiată, cu condiția ca acestea:
- (a) să își desfășoare activitatea într-una sau mai multe regiuni din teritoriu;
 - (b) să reprezinte un segment important al producției și/sau comerțului și/sau prelucrării fructelor și legumelor și al produselor obținute în urma prelucrării fructelor și legumelor din regiunea sau regiunile vizate și, în cazul în care sunt implicate mai multe regiuni, acestea să poată demonstra un nivel minim al puterii de reprezentare în fiecare regiune, pentru fiecare dintre ramurile acoperite;
 - (c) să fie în curs de aplicare a mai multora dintre măsurile prevăzute în alineatul (1) litera (c);
 - (d) să nu fie ele însele implicate în producerea, prelucrarea sau comercializarea fructelor și legumelor sau a produselor obținute în urma prelucrării fructelor și legumelor;
 - (e) să nu desfășoare nici una dintre activitățile prevăzute în articolul 20 alineatul (3).

(3) Înainte de a acorda recunoașterea, statele membre comunică la Comisie organizațiile inter-ramură ce au solicitat recunoașterea, punând la dispoziție toate informațiile relevante despre puterea de reprezentare și obiectul de activitate al acestora, împreună cu toate celelalte informații necesare pentru evaluare.

Comisia poate obiecta la solicitarea recunoașterii în termen de două luni de la notificare.

(4) Statele membre:

- (a) iau decizia acordării recunoașterii în termen de trei luni de la depunerea cererii și a tuturor documentelor însoțitoare;
- (b) fac verificări la intervale regulate pentru a stabili dacă organizațiile de producători respectă termenii și condițiile de recunoaștere, iar în caz de nerespectare impun penalități respectivelor organizații și decid asupra oportunității retragerii recunoașterii;
- (c) retrage recunoașterea dacă:
 - (i) termenii și condițiile de recunoaștere stabilite prin prezentul regulament nu mai sunt respectate;
 - (ii) organizația inter-ramură încalcă una sau mai multe dintre interdicțiile impuse în articolul 20 alineatul (3), fără a aduce atingere vreunei penalități atrase în orice alt mod prin aplicarea legislației naționale;
 - (iii) organizațiile inter-ramură nu respectă obligația de notificare prevăzută în articolul 20 alineatul (2);
- (d) informează Comisia în termen de două luni asupra oricărei decizii de acordare, refuz sau retragere a recunoașterii.

(5) Termenii și condițiile referitoare la frecvența rapoartelor de activitate ale organizațiilor inter-ramură înaintate Comisiei de statele membre sunt elaborate conform procedurii stabilite în articolul 46.

Comisia verifică respectarea dispozițiilor alineatelor (28) și (4) litera (b) prin controale efectuate conform dispozițiilor de la titlul VI și, în urma rezultatelor acestor controale, poate cere statului membru vizat retragerea recunoașterii.

(6) Recunoașterea constituie o autorizație de aplicare a măsurilor prezentate la litera (c) a alineatului (1), în linie cu termenii prezentului regulament.

(7) Comisia publică în seria C a *Jurnalului Oficial al Comunităților Europene* lista organizațiilor inter-ramură recunoscute, indicând domeniile economice sau obiectele de activitate desfășurate de acestea conform articolului 21. Retragerile recunoașterilor sunt de asemenea publicate.

Articolul 20

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului (1) din Regulamentul nr. 26 ⁽¹⁾, prevederile articolului 85 alineatul (1) din tratat nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 26 privind aplicarea anumitor reguli de concurență pentru producția și comerțul produselor agricole (JO 30, 20.4.1962, p. 993/62). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul nr. 49 (JO 53, 1.7.1962, p. 157/162).

organizațiilor inter-ramură recunoscute care sunt menite să implementeze măsurile prevăzute la articolul 19 alineatul (1) litera (c).

(2) Alineatul (1) se aplică numai cu condiția ca:

- acordurile, deciziile și practicile concertate să fi fost notificate Comisiei și
- în termen de două luni de la primirea tuturor detaliilor necesare, Comisia să nu fi declarat că acordurile, deciziile sau practicile concertate sunt incompatibile cu reglementările comunitare.

Acordurile, deciziile și practicile concertate nu pot fi aplicate înainte de sfârșitul perioadei indicate la a doua liniuță din primul paragraf.

(3) Acordurile, deciziile și practicile concertate care:

- pot duce la împărțirea sub orice formă a piețelor în cadrul Comunității;
- pot afecta buna funcționare a organizării pieței;
- pot crea denaturări ale concurenței ce nu sunt esențiale în îndeplinirea obiectivelor politicii agricole comune urmărite prin măsura adoptată de organizația inter-ramură;
- conduc la stabilizarea prețurilor, fără a aduce atingere măsurilor luate de organizațiile inter-ramură la aplicarea dispozițiilor specifice ale reglementărilor Comunității;
- pot crea discriminări sau pot elimina concurența pentru o proporție substanțială a produselor vizate; acestea sunt declarate, în orice situație, contrare reglementărilor Comunității.

(4) Dacă, după expirarea perioadei de două luni prevăzută la a doua liniuță a primului paragraf de la alineatul (2), Comisia constată că nu au fost îndeplinite condițiile pentru aplicarea prezentului regulament, ia o decizie ce declară că articolul 85 alineatul (1) din tratat se aplică acordului, deciziei sau practicilor concertate respective.

Decizia Comisiei nu intră în vigoare decât cel mai devreme la data notificării organizației inter-ramură vizate, cu excepția situației în care organizația inter-ramură respectivă nu a furnizat informații corecte sau a abuzat de excepția prevăzută la alineatul (1).

(5) În cazul acordurilor multi-anuale, notificarea anterioară pentru primul an este valabilă și pentru anii următori ai acordului; cu toate acestea, Comisia poate, în acest caz, la inițiativa sa sau la cererea unui alt stat membru, să emită oricând o declarație de incompatibilitate, conform alineatului (4).

Articolul 21

(1) În cazurile în care o organizație inter-ramură ce funcționează într-una sau în mai multe regiuni anumite ale unui stat membru este considerată reprezentativă pentru producția și/sau comercializarea și/sau prelucrarea unui produs dat, statul membru implicat poate, la cererea organizației, să declare obligatorii unele dintre acordurile, deciziile sau practicile concertate convenite în cadrul organizației pe o perioadă limitată pentru operatorii ce activează în regiunea sau regiunile respective, fie aceștia persoane fizice sau grupuri, care nu aparțin organizației.

(2) O organizație inter-ramură este considerată reprezentativă în sensul alineatului (1) atunci când ea reprezintă cel puțin două treimi din producția și/sau comercializarea și/sau prelucrarea produsului sau produselor vizate din regiunea sau regiunile vizate ale unui stat membru. În cazul în care cererea de extindere a normelor sale la alți operatori acoperă mai multe regiuni, organizația inter-ramură trebuie să demonstreze un nivel minim al puterii de reprezentare pentru fiecare dintre ramurile pe care le grupează în fiecare din regiunile vizate.

(3) Normele pentru care poate fi solicitată extinderea la alți operatori:

(a) trebuie să vizeze unul din următoarele obiective:

- raportări referitoare la producție și la piață;
- reguli de producție mai stricte decât cele stabilite prin reglementările comunitare sau naționale;
- întocmirea de contracte standard compatibile cu reglementările comunitare;
- reguli de comercializare;
- reguli de protecție a mediului;
- măsuri de promovare și exploatare a potențialului produselor;
- măsuri de protecție a agriculturii organice, precum și denumirea originii, etichete de calitate și indicații geografice.

Regulile prevăzute la a doua, a patra și a cincea liniuță trebuie să fie cele ce apar în anexa III;

(b) trebuie să fie în vigoare timp de cel puțin un an de comercializare;

(c) pot fi obligatorii timp de cel mult trei ani de comercializare;

(d) trebuie să nu dăuneze altor operatori din statele membre sau din cadrul Comunității.

Articolul 22

(1) Statele membre notifică imediat Comisia cu privire la normele pe care le-au declarat obligatorii pentru toți operatorii dintr-una sau mai multe regiuni anume. Aceste norme sunt publicate în seria C din *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Înainte ca publicarea să aibă loc, Comisia informează Comitetul prevăzut în articolul 45 în legătură cu orice notificare privind extinderea acordurilor inter-ramură.

Comisia decide dacă un stat membru trebuie să revoce o extindere a normelor adoptată de respectivul stat membru în cazurile prevăzute la în al doilea paragraf al articolului 18 alineatul (5).

(2) În cazurile în care se extind normele pentru unul sau mai multe produse, iar una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la articolul 21 alineatul (3) litera (a) sunt desfășurate de o organizație inter-ramură recunoscută și sunt în interesul economic general al acelor persoane ale căror activități sunt legate de unul sau mai multe din produsele vizate, statul membru care a acordat recunoașterea poate decide ca persoanele fizice sau grupurile ce nu sunt membre ale organizației, dar beneficiază de pe urma acelor activități să plătească organizației parțial sau integral cotizațiile achitate de membrii acesteia, în măsura în care aceste cotizații sunt menite să acopere costurile directe rezultate din urmărirea respectivelor activități.

TITLUL IV

Mecanisme de intervenție

Articolul 23

(1) Organizațiile de producători și asociațiile acestora pot hotărî să nu scoată la vânzare produsele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) la care au contribuit membrii lor, în cantitățile și pe perioadele pe care le consideră oportune.

(2) Destinația produselor retrase de pe piață conform alineatului (1) trebuie stabilită de organizația de producători sau asociație astfel încât procesul normal de îndepărtare a produselor respective să nu fie tulburat iar normele de protecție a mediului înconjurător să fie respectate, în special în ceea ce privește calitatea apei și a peisajului.

(3) În cazul în care dispozițiile alineatului (1) se aplică la unul sau mai multe din produsele enumerate în anexa II care corespund standardelor relevante, organizațiile de producători și asociațiile acestora plătesc membrilor producători compensația comunitară de retragere stabilită conform articolul 26, până la un plafon de 10 % din cantitatea comercializată.

Limita de 10 % stabilită în primul paragraf se aplică pentru cantitatea comercializată a fiecărui produs obținut doar de

membrii organizației de producători vizate sau de membrii altei organizații, în cazurile aplicării dispozițiilor articolului 11 alineatul (1) litera (c), retragerile conform articolului 24 fiind excluse.

(4) Plafonul de 10 % prevăzut la alineatul (3) se aplică din al șaselea an de comercializare următor datei de intrare în vigoare a prezentului regulament. Retragerile efectuate în timpul perioadei de tranziție ce acoperă cei cinci ani de comercializare precedenți nu pot depăși următoarele procente de producție comercializată, definite în conformitate cu procedura stabilită în articolul 46: 50 % în primul an de comercializare, 45 % în al doilea, 40 % în al treilea, 30 % în al patrulea și 20 % în al cincilea.

Cu toate acestea, în cazul citricelor, aceste procente vor fi: 35 % în primul an de comercializare, 30 % în al doilea, 25 % în al treilea, 20 % în al patrulea și 15 % în al cincilea.

Al doilea paragraf al alineatului (3) se aplică acestui alineat.

(5) Cifra de 10 % prevăzută la alineatele (3) și (4) este o medie anuală a unei perioade trei ani, cu o limită anuală a depășirii de 3 %.

(6) Pentru mere și pere, plafonul de 10 % prevăzut la alineatele (3), (4) și (5) din prezentul articol și în articolul 24 se înlocuiește cu 8,5 %.

Pentru pepeni galbeni și verzi, plafonul de 10 % se aplică începând cu anul de comercializare 1997-1998.

Articolul 24

În legătură cu produsele prevăzute în anexa II, organizațiile de producători acordă beneficiile de la articolul 23 cultivatorilor care nu sunt membri ai vreuneia din structurile colective prevăzute în prezentul regulament, dacă aceștia solicită acest lucru. Cu toate acestea, compensația comunitară de retragere se reduce cu 10 %. În plus, suma plătită va ține seama, la examinarea dovezilor, de costurile totale de retragere suportate de membri. Compensația nu poate fi acordată pentru un volum mai mare de 10 % din producția comercializată a cultivatorului.

Articolul 25

Organizațiile de producători și asociațiile acestora notifică autorităților naționale competente care, la rândul lor, înaintează informațiile respective Comisiei, în legătură cu detaliile complete privind aplicarea articolelor (23) și (24), și în special măsurile luate pentru a asigura o practică solidă din punct de vedere al mediului.

Informațiile ce trebuie notificate sunt determinate, după cum este necesar, în conformitate cu procedura stabilită în articolul 46.

Statele membre stabilesc un cadru național pentru întocmirea condițiilor generale referitoare la metodele de retragere cu privire

la mediu. Statele membre depun cadrul propus la Comisie, care poate cere modificări în termenul de trei luni dacă se constată că propunerea nu permite atingerea obiectivelor stabilite în articolul 130r din tratat și în programul de politică și acțiune al Comunității pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă.

Articolul 26

(1) Compensația comunitară de retragere pentru fiecare produs este stabilită în anexa V.

(2) Compensația comunitară de retragere este o sumă unică valabilă în întreaga Comunitate.

Articolul 27

(1) Dacă piața unuia dintre produsele enumerate în anexa II are sau riscă să aibă de suferit de pe urma dezechilibrelor structurale cu largă răspândire ce dau naștere sau este posibil să dea naștere la un număr prea mare de retrageri prevăzute în articolul 23, se stabilește un prag de intervenție pentru acel produs înainte de începutul anului de comercializare, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46, iar consecințele financiare ale oricărei depășiri estimate pentru produs pe baza retragerilor efectuate în cursul unui an de comercializare sau al unei perioade echivalente sau pe baza volumului mediu de intervenție din cursul mai multor ani de comercializare sunt suportate de producători.

O depășire a pragului de intervenție determină o reducere a compensației comunitare de retragere în anul de comercializare următor. Această reducere nu este reportată în anii de comercializare următori.

(2) Următoarele se determină în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46:

- (a) implicațiile unei depășiri a pragului pentru fiecare produs;
- (b) acolo unde este necesar, compensația comunitară de retragere redusă și măsurile pentru aplicarea prezentului articol.

(3) Prezentul articol se aplică numai pe durata primilor cinci ani de comercializare ce urmează intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 28

(1) Statele membre înștiințează Comisia, pentru fiecare zi comercială din cursul fiecăruia dintre anii de comercializare relevanți, în legătură cu prețurile înregistrate pe piețele producătorilor lor reprezentativi la anumite produse cu caracteristici comerciale definite, cum ar fi: soi sau tip, clasă, dimensiune și ambalaj.

(2) Se întocmește, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46, o listă a acestor piețe și produse și a frecvenței cu care se comunică informații.

Piețele din statele membre unde se comercializează o parte substanțială din producția națională a unui produs anume pe parcursul anului de comercializare sau în timpul uneia dintre subdiviziunile anului sunt considerate reprezentative în sensul alineatului (1).

Articolul 29

(1) Statele membre plătesc compensația comunitară de retragere fixată în articolul 26 organizațiilor de producători sau asociațiilor acestora care au efectuat retrageri conform dispozițiilor articolelor (23) și (24) și cărora li se cere să plătească compensația cultivatorilor care sunt membri sau nu.

Plățile se fac într-o formă stabilită în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46.

(2) Compensația comunitară de retragere se plătește fără a aduce atingere vreunei din implicațiile financiare rezultate din depășirea pragului de intervenție.

În plus, din compensații se deduce valoarea netă a sumelor încasate de organizațiile de producători și asociațiile acestora din produsele retrase de pe piață.

(3) Dacă organizațiile de producători și asociațiile acestora nu pot orienta produse către una din destinațiile prevăzute în articolul 30 alineatul (1), compensația comunitară de retragere se acordă numai dacă produsele au o destinație conformă cu instrucțiunile emise de statele membre în sensul dispozițiilor articolului 30.

Articolul 30

(1) Produsele retrase de pe piață în sensul articolului 23 alineatul (1) ce rămân nevândute sunt îndepărtate după cum urmează:

- (a) toate produsele:
 - distribuție gratuită la organizații și fundații de caritate ce au obținut în acest sens aprobarea statelor membre, pentru utilizare în cadrul activităților acestora de ajutorare a persoanelor al căror drept la asistență publică este recunoscut de legislația națională, în special din cauza lipsei mijloacelor de trai;
 - distribuție gratuită la instituții penale și tabere de vacanță pentru copii, precum și la spitale și cămine de bătrâni desemnate de statele membre, care iau toate măsurile pentru ca aceste cantități astfel distribuite să fie suplimentare cantităților achiziționate în mod obișnuit în astfel de stabilimente;

- distribuție gratuită în afara Comunității, prin organizații de caritate aprobate în acest sens de statele membre pentru populația aflată în dificultate din țări terțe

și, în al doilea rând,

- utilizare în scopuri nealimentare;
 - utilizare pentru hrana animalelor, fie ca produse proaspete, fie după prelucrarea în industria produselor alimentare;
- (b) fructe: distribuție gratuită la elevi, în afara meselor servite în cantinele școlare și la elevii din școlile ce nu au cantine în care să fie servită masa;
- (c) mere, pere, piersici și nectarine: prelucrare în alcool cu o concentrație mai mare de 80 % din volum prin distilare directă a produsului;
- (d) toate produsele: eliminarea unor anumite clase de produse prin industria prelucrătoare, cu condiția să nu se creeze o denaturare a concurenței pentru ramurile industriale implicate din cadrul Comunității sau pentru produse importate. Aplicarea prezentei dispoziții se decide în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46.

(2) În cazurile în care nu este posibilă nici una dintre destinațiile prevăzute în alineatul (1), produsele retrase pot fi destinate proceselor de tratare cu compost sau de biodegradare autorizate de statul membru vizat.

(3) Distribuția gratuită prevăzută la prima, a doua și a treia liniuță de la litera (a) din alineatul (1) și la litera (b) a acestuia este organizată de organizațiile de producători vizate, sub supravegherea statelor membre.

Cu toate acestea, în ceea ce privește distribuția gratuită a fructelor la elevi, Comisia poate avea inițiativa și responsabilitatea aplicării proiectelor pilot locale în cadrul măsurilor de cercetare și promovare.

(4) Statele membre ajută la stabilirea de contacte între organizațiile de producători și organizații de caritate și alte organisme ce ar putea fi interesate de utilizarea produselor retrase de pe piață în cadrul teritoriilor lor, în vederea uneia dintre formele de distribuție gratuită prevăzute la literele (a) și (b) din alineatul (1).

(5) Îndepărtarea produselor prin industria produselor alimentare se realizează prin procedura cea mai adecvată de către o agenție desemnată de statul membru vizat.

Distilarea prevăzută la alineatul (1) litera (c) este efectuată de distilării fie pe cont propriu, fie în numele unui organism

desemnat de statul membru vizat. În ambele cazuri, acest organism efectuează operațiunile respective folosind procedura cea mai adecvată.

(6) Comunitatea acoperă, în termeni și condiții ce se determină în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 ⁽¹⁾, costurile de transport aferente distribuției gratuite prevăzute la alineatul (1) litera (a) și costurile de sortare și ambalare aferente distribuției gratuite a merelor și citricelor atunci când acestea din urmă sunt repartizate în baza unor acorduri contractuale încheiate între organizații de producători și organizații de caritate sau instituțiile prevăzute la alineatul (3).

(7) Se adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46, norme detaliate pentru aplicarea prezentului articol, în special cele referitoare la distribuția gratuită și eliminarea de produse retrase, și cele menite să evite tulburarea pieței alcoolului ca urmare a distilării produselor retrase.

TITLUL V

Comerțul cu țări terțe

Articolul 31

(1) Importurile și exporturile Comunității cu oricare dintre produsele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) pot necesita prezentarea unei licențe de import sau export.

Licențele se emit de către statele membre oricărui solicitant, indiferent de locul stabilirii acestuia în cadrul Comunității și fără a aduce atingere măsurilor luate în vederea aplicării articolelor 36 și 37.

Licențele de import și de export sunt valabile pe tot teritoriul Comunității. Emiterea de astfel de licențe se poate supune înregistrării unei garanții materiale conform căreia respectivele produse sunt importate sau exportate în cursul perioadei de valabilitate a licenței; cu excepția cazurilor de forță majoră, bunul material se pierde în totalitate sau în parte dacă importul sau exportul nu se efectuează în cadrul perioadei respective sau se efectuează doar parțial.

(2) Perioada de valabilitate a licențelor de import și export și altor norme detaliate privind aplicarea prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, 28.4.1970, p. 13). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1287/95 (JO L 125, 8.6.1995, p. 1).

Articolul 32

(1) Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede în mod contrar, rata de calculare a taxelor din tariful vamal comun se aplică produselor prevăzute la articolul 1 alineatul (2).

(2) În situația în care aplicarea ratei de calculare a taxelor din tariful vamal comun depinde de prețul de intrare al transportului importat, veridicitatea prețului de intrare este verificată folosind o valoare de import fixă calculată de Comisie, după produs și după origine, pe baza mediei ponderate a prețurilor la produsul respectiv pe piețele de import reprezentative ale statelor membre sau pe alte piețe, atunci când este cazul.

Se pot adopta totuși dispoziții specifice pentru verificarea prețului de intrare al produselor importate în principal pentru prelucrare, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46.

(3) Dacă prețul de intrare declarat al transportului respectiv este mai mare decât valoarea fixă de import plus limita stabilită în conformitate cu alineatul (5) ce nu poate depăși valoarea fixă cu mai mult de 10 %, se solicită înregistrarea unei garanții egale cu taxa de import determinată pe baza valorii fixe de import.

(4) Dacă prețul de intrare al transportului respectiv nu este declarat la momentul vămării, rata de calculare a taxelor din tariful vamal comun aplicat depinde de valoarea fixă de import sau se calculează prin aplicarea dispozițiilor legislației vamale relevante în condițiile ce se determină în conformitate cu alineatul (5).

(5) Se adoptă norme detaliate pentru aplicarea prezentului articol, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 46.

Articolul 33

(1) În vederea prevenirii sau contracarării unor efecte adverse ce pot apărea pe piața comunitară în urma importurilor anumitor produse prevăzute la articolul 1 alineatul (2), importul unuia sau mai multor produse de acest fel la rata de aplicare a taxelor prevăzută în tariful vamal comun implică plata unei taxe de import suplimentare dacă au fost îndeplinite condițiile stabilite în articolul 5 din Acordul pentru agricultură ⁽¹⁾ încheiat în cadrul runde de negocieri comerciale multilaterale din Uruguay, în situația în care este probabil ca importurile să tulbure piața comunitară sau ca efectele să fie disproporționate față de obiectivul vizat.

(2) Prețurile prag sub nivelul cărora poate fi impusă o taxă suplimentară sunt cele notificate de Comunitate Organizației Mondiale a Comerțului.

Volumele prag ce trebuie depășite pentru a avea o taxă de import suplimentară sunt determinate în special pe baza importurilor Comunității din cei trei ani ce precedă anul în care apar sau este posibil să apară efectele adverse prevăzute la alineatul (1).

(3) Prețurile de import ce trebuie avute în vedere pentru impunerea unei taxe de import suplimentare sunt determinate pe baza prețurilor de import CIF ale transportului respectiv.

Prețurile de import CIF sunt verificate în acest scop pe baza prețurilor reprezentative pentru produsul respectiv pe piața mondială sau pe piața comunitară de import a produsului respectiv.

(4) Se adoptă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 46, norme detaliate pentru aplicarea prezentului articol. Astfel de norme detaliate prevăd în special:

- (a) produsele la care se pot aplica taxe de import suplimentare în sensul articolului 5 din Acordul pentru agricultură prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) celelalte criterii necesare pentru aplicarea alineatului (1) în conformitate cu articolul 5 din susnumitul Acord pentru agricultură.

Articolul 34

(1) Cotele de tarif pentru produsele prevăzute la articolul 1 alineatul (2) derivate din acorduri încheiate în cadrul runde de negocieri comerciale multinaționale din Uruguay sunt deschise și administrate în conformitate cu normele detaliate prevăzute la articolul 46.

(2) Cotele pot fi administrate aplicându-se una dintre următoarele metode sau o combinație a acestora:

- (a) o metodă bazată pe ordinea cronologică de înregistrare a cererilor (pe principiu „primul venit, primul servit”);
- (b) o metodă de alocare a cotelor proporțional cu cantitățile solicitate atunci când se înregistrează cererile (folosind metoda „examinare simultană”);
- (c) o metodă bazată pe luarea în considerare a fluxurilor comerciale tradiționale (folosind metoda „importatori tradiționali/sosiri noi”).

Pot fi adoptate și alte metode potrivite. Ele trebuie să evite orice discriminare între operatorii vizați.

(3) Metoda de administrare adoptată ține seama, acolo unde este oportun, de necesitățile de aprovizionare a pieței comunitare și de nevoia de protecție a echilibrului pieței respective, inspirându-se în același timp din metode aplicate în trecut cotelor corespunzătoare celor prevăzute la alineatul (1), fără a aduce atingere

⁽¹⁾ JO L 336, 23.12.1994, p. 22.

drepturilor rezultând din acorduri încheiate în cadrul rundei de nego cieri comerciale din Uruguay.

(4) Normele detaliate prevăzute în alineatul (1) prevăd cote anuale, în etape corespunzătoare pe parcursul anului, determină metoda ce se va folosi și, acolo unde este cazul, includ:

- (a) garanții acoperind natura, proveniența și originea produsului;
- (b) recunoașterea documentului folosit pentru verificarea garanțiilor prevăzute la litera (a) și
- (c) condițiile în care se emit licențele de import și termenul de valabilitate al acestora.

Articolul 35

(1) În măsura în care este necesar în vederea exportului unor cantități semnificative din punct de vedere economic din produsele enumerate în articolul 1 alineatul (2) pe baza prețurilor acestor produse în comerțul internațional, dar în cadrul limitelor rezultând din acorduri încheiate în conformitate cu articolul 228 din tratat, diferența dintre respectivele prețuri și prețurile din Comunitate poate fi acoperită prin rambursări de export.

(2) Metoda ce se va adopta pentru alocarea cantităților ce pot fi exportate cu rambursare este metoda care:

- (a) este cea mai potrivită pentru natura produsului și situația pieței respective, permite cea mai eficientă utilizare a resurselor disponibile și ține seama în mod corespunzător de eficiența și structura exporturilor Comunității, fără a genera, totuși, discriminări între operatorii mari și cei mici;
- (b) este cea mai puțin împovărătoare din punct de vedere administrativ pentru operatori, ținând seama de cerințele administrative;
- (c) evită orice discriminare între operatorii vizați.

(3) Rambursările sunt aceleași pentru întreaga Comunitate.

Atunci când situația comerțului internațional sau cerințele specifice ale anumitor piețe fac acest lucru necesar, rambursarea stabilită pentru un produs anume poate varia în funcție de destinația produsului.

Rambursările sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46. Rambursările se stabilesc periodic.

Rambursările stabilite periodic pot, acolo unde este necesar, să fie ajustate în intervalul respectiv de către Comisie la cererea unui stat membru sau la inițiativa sa proprie.

(4) Se au în vedere următoarele atunci când se stabilesc rambursări:

- (a) situația existentă și posibilele tendințe cu privire la:
 - prețuri și disponibilitatea fructelor și legumelor pe piața comunitară;
 - prețurile la fructe și legume în comerțul internațional;
- (b) costurile de comercializare și taxele minime de transport de pe piețele comunitare către porturi și alte puncte de export ale Comunității și costuri de expediție către țara de destinație;
- (c) aspectul economic al exporturilor propuse;
- (d) limitele rezultate în urma acordurilor încheiate în conformitate cu articolul 228 din tratat.

(5) Prețurile pieței comunitare prevăzute în alineatul (1) sunt stabilite folosindu-se prețurile cele mai favorabile din punct de vedere al exportului.

Prețurile pieței mondiale prevăzute în alineatul (1) sunt stabilite folosindu-se:

- (a) prețurile înregistrate pe piețele țărilor terțe;
- (b) prețurile cele mai favorabile din țări terțe pentru importuri din alte țări terțe;
- (c) prețurile producătorilor înregistrate pentru exportul în țări terțe;
- (d) prețurile de ofertă liber-la-granița-Comunității.

(6) Rambursările se acordă numai în urma unei solicitări și la prezentarea licenței de export relevante.

(7) Rambursarea este aceea aplicabilă în ziua cererii de licență și, în cazul unei rambursări diferențiate, aceea aplicabilă în aceeași zi:

- (a) pentru destinația indicată pe licență sau
- (b) pentru destinația reală, dacă aceasta diferă de destinația indicată pe licență. În acest caz, suma aplicabilă nu poate depăși suma aplicabilă pentru destinația indicată pe licență.

Se pot lua măsuri corespunzătoare pentru a preveni abuzul de flexibilitate prevăzut în prezentul alineat.

(8) Se poate renunța la alineatele (6) și (7) în cazul produselor enumerate în articolul 1 alineatul (2) privind rambursările ce se plătesc în operațiuni de ajutorare a alimentației, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46.

(9) Rambursarea se plătește la prezentarea dovezii conform căreia produsele:

- au fost exportate din Comunitate;
- au originea în Comunitate și
- în cazul unei rambursări diferențiate, se dovedește că acestea au ajuns la destinația indicată pe licență sau la o altă destinație pentru care s-a fixat o rambursare, fără a se aduce atingere literei (b) din alineatul (7). Se pot face excepții de la această regulă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 46, dacă se stabilesc condiții care să ofere garanții echivalente.

(10) Respectarea limitelor referitoare la volumele rezultate din acorduri încheiate în conformitate cu articolul 228 din tratat se asigură pe baza licențelor de export emise pentru perioadele de referință prevăzute în același tratat și aplicabile produselor vizate.

Cu privire la respectarea obligațiilor rezultate din acorduri încheiate în cadrul negocierilor comerciale din runda Uruguay, sfârșitul unei perioade de referință nu afectează valabilitatea licențelor de export.

(11) Normele detaliate pentru aplicarea prezentului articol, inclusiv dispozițiile pentru redistribuirea cantităților exportabile nealocate sau nefolosite, se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46.

Articolul 36

(1) Cu excepția cazului în care prezentul regulament sau dispozițiile adoptate ulterior acestuia prevăd în mod contrar, se interzic următoarele la importul produselor enumerate în articolul 1 alineatul (2) din țări terțe:

- colectarea vreunei taxe cu efect echivalent unei taxe vamale;
- aplicarea vreunei restricții cantitative sau a vreunei măsuri cu efect echivalent.

(2) Normele generale privind interpretarea nomenclurii combinate și normele speciale pentru aplicarea acesteia se aplică clasificării produselor vizate în prezentul regulament; terminologia tarifară rezultând din aplicarea prezentului regulament este încorporată în Tariful Vamal Comun.

Articolul 37

(1) Se pot lua măsuri adecvate pentru comerțul cu țări terțe dacă, pe motivul importurilor sau exporturilor, piața comunitară a

unui sau a multor produse enumerate în articolul 1 alineatul (2) este afectată sau amenințată de o tulburare gravă care poate periclita realizarea obiectivelor stabilite în articolul 39 din tratat.

Astfel de măsuri se pot aplica numai până atunci când, în funcție de caz, tulburarea sau amenințarea unei tulburări a încetat sau cantitățile retrase sau cumpărate s-au diminuat în mod apreciabil.

Consiliul, în baza unei propuneri a Comisiei în conformitate cu procedura de vot prevăzută în articolul 43 alineatul (2) din tratat, adoptă normele generale privind aplicarea prezentului alineat și definește cazurile în care și în cadrul căror limite statele membre pot lua măsuri de protecție.

(2) Dacă apare situația prevăzută la alineatul (1), Comisia decide, la cererea unui stat membru sau la inițiativa sa proprie, asupra măsurilor necesare; statele membre sunt înștiințate cu privire la acestea iar măsurile devin imediat aplicabile. Dacă Comisia primește o cerere de la un stat membru, ia o decizie în această privință în termen de trei zile lucrătoare de la primirea cererii.

(3) Măsurile stabilite de Comisie pot fi deferite Consiliului de către orice stat membru în termen de trei zile lucrătoare de la ziua în care au fost notificate. Consiliul se întrunește fără întârziere. El poate, hotărând cu o majoritate calificată, să confirme, să modifice sau să abroge măsura respectivă.

(4) Prezentul articol se aplică cu privire la obligațiile rezultând din acorduri internaționale încheiate în conformitate cu articolul 228 alineatul (2) din tratat.

TITLUL VI

Verificări naționale și comunitare

Articolul 38

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea reglementărilor comunitare din sectorul fructelor și legumelor, în special în domeniile prevăzute în anexa IV.

(2) Atunci când este oportun să se facă verificări prin prelevare de mostre, statele membre se asigură, prin natura și frecvența acestora și pe baza analizei de risc, că verificările respectă măsura vizată atât în ceea ce privește teritoriul ca întreg, cât și în ceea ce privește volumul produselor din sectorul fructelor și legumelor comercializate sau reținute în vederea comercializării.

Destinatarii fondurilor publice trebuie să fie verificați în mod sistematic, fără a se aduce atingere aplicării verificărilor sistematice din alte domenii.

(3) Comisia și statele membre se asigură că autoritățile competente dețin personalul suficient, calificat în mod corespunzător și experimentat pentru efectuarea verificărilor în mod eficient, în special în domeniile prevăzute în anexa IV.

Articolul 39

(1) Fără a aduce atingere verificărilor efectuate de autoritățile naționale în sensul articolului 38, Comisia poate, în colaborare cu autoritățile competente ale statului membru vizat, să facă sau să ceară unui stat membru să facă verificări spontane pentru a asigura aplicarea uniformă a reglementărilor comunitare în sectorul fructelor și legumelor, în special în domeniile prevăzute în anexa IV.

(2) În prealabil, Comisia informează în scris statul membru relevant în legătură cu subiectul, scopul și locul verificărilor pe care le preconizează, data la care trebuie să înceapă acestea, identitatea și statutul inspectorilor.

Articolul 40

(1) În vederea aplicării dispozițiilor articolului 39, Comisia stabilește un corp special de inspectorii în sectorul fructelor și legumelor compus din reprezentanți oficiali ai Comisiei ce au calificarea, cunoștințele tehnice și experiența corespunzătoare și, posibil, din personal numit la cererea Comisiei și cu acordul statelor membre vizate, din personalul prevăzut în articolul 38 alineatul (3), pentru a lua parte la investigații specifice.

(2) Corpul special de inspectorii îndeplinește, sub direcția Comisiei, următoarele atribuții:

- (a) participă la verificările planificate și efectuate de autoritățile competente ale statelor membre;
- (b) face verificările prevăzute în articolul 39 la inițiativa Comisiei, în care reprezentanții oficiali ai statelor membre sunt invitați să participe;
- (c) evaluează mecanismele pentru verificările naționale stabilite, procedurile urmate și rezultate obținute;
- (d) determină măsurile, fie legislative sau de alt gen, adoptate de autoritățile competente pentru o mai bună conformare cu reglementările comunitare în sectorul fructelor și legumelor;
- (e) dezvoltă colaborarea și schimbul de informații între organismele competente ale statelor membre pentru a contribui la o aplicare uniformă a reglementărilor din sectorul fructelor și legumelor și pentru a facilita libera circulație a produselor din sectorul respectiv.

(3) În ceea ce privește verificările ce urmează să fie efectuate în sensul literei (b) din alineatul (2), Comisia informează, cu suficient timp înainte de începutul operațiunilor, autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să aibă loc aceste operațiuni.

(4) Comisia determină ea însăși cele mai potrivite locuri pentru verificările sale ce urmează să fie efectuate și stabilește, în colaborare cu statele membre vizate, mecanismele practice.

Articolul 41

(1) Verificările efectuate în sensul articolului 40 alineatul (2) litera (b) se fac în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70.

Inspectorii Comisiei adoptă, în cursul verificărilor, o atitudine adecvată regulilor și practicilor profesionale pe care trebuie să le urmeze reprezentanții oficiali. Ei respectă confidențialitatea profesională.

(2) Comisia stabilește contactele adecvate cu autoritățile competente ale statelor membre în vederea realizării de programe în comun. Statele membre colaborează cu Comisia pentru a facilita îndeplinirea acestei sarcini.

(3) Comisia comunică cât mai repede posibil autorității competente a statului membru vizat rezultatele vizitelor făcute de inspectorii acestuia. Această comunicare înregistrează toate dificultățile întâlnite și încălcările reglementărilor ce guvernează piața fructelor și legumelor ce au fost constatate.

(4) Statul membru vizat informează Comisia cât mai devreme posibil cu privire la măsurile luate pentru a stopa dificultățile și încălcările respective.

Articolul 42

Orice neregulă constatată în timpul verificărilor ce poate avea un efect financiar asupra Secțiunii Garanții a FEOGA este tratată în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 595/91 ⁽¹⁾. Statul membru pe al cărui teritoriu s-a constatat neregula trebuie să facă declarația prevăzută în articolul 3 din prezentul regulament.

Orice nerespectare a prevederilor privind aplicarea reglementărilor comunitare din partea unui stat membru constatată în timpul verificărilor Comisiei ce poate avea un efect

(1) Regulamentul (CEE) nr. 595/91 al Consiliului din 4 martie 1991 privind nereguli și recuperarea sumelor plătite în mod greșit în legătură cu finanțarea politicii agricole comune și organizarea unui sistem de informare în acest domeniu (JO L 67, 14.3.1991, p. 11).

financiar asupra Secțiunii Garanție a FEOGA este tratată în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70.

TITLUL VII

Dispoziții generale

Articolul 43

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede în mod contrar, articolele 92, 93 și 94 din tratat se aplică producției și comerțului cu produsele prevăzute în articolul 1 alineatul (2).

Articolul 44

(1) Statele membre și Comisia comunică între ele informațiile necesare pentru aplicarea prezentului regulament. Datele ce urmează a fi comunicate sunt determinate în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46. Normele pentru comunicarea și distribuirea acestor informații se adoptă în conformitate cu aceeași procedură.

(2) Datele prevăzute la alineatul (1) cuprind cel puțin informații privind zonele cultivate și cantitățile recoltate, comercializate sau nesocoase la vânzare în sensul articolului 23.

Aceste informații sunt culese de:

- organizațiile de producători în cazul membrilor acestora, fără a aduce atingere articolului 11 și 19;
- serviciile relevante ale statelor membre în cazul producătorilor ce nu aparțin vreuneia dintre structurile colective prevăzute în prezentul regulament. Statul membru vizat poate încredința această atribuție în totalitate sau parțial uneia sau mai multor organizații.

(3) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura culegerea datelor prevăzute în alineatul (1), exactitatea lor, prelucrarea statistică și comunicarea regulată a acestora la Comisie. Statele membre prevăd penalități în cazurile de întârzieri nejustificate sau de neglijență repetată în îndeplinirea corespunzătoare a atribuțiilor respective. Ele informează Comisia în legătură cu aceste măsuri.

(4) Comisia comunică în mod regulat statelor membre prin cele mai potrivite mijloace datele prevăzute la alineatul (1) și concluziile trase din aceste date. Normele de aplicare se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 46.

Articolul 45

Se înființează un comitet de administrare pentru fructe și legume proaspete, denumit în continuare „Comitet”, compus din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Articolul 46

(1) Dacă se face trimitere la procedura prevăzută în prezentul articol, președintele înaintea chestiunii Comitetului, fie la inițiativa sa, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

(2) Reprezentantul Comisiei depune la Comitet un proiect de măsuri ce urmează a fi luate. Comitetul emite avizul privind proiectul într-o perioadă limită pe care președintele o poate stabili în funcție de urgența problemei. Avizul se emite cu majoritatea prevăzută în articolul 148 alineatul (2) din tratat în cazul deciziilor pentru care se solicită adoptarea de către Consiliu la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre în cadrul Comitetului sunt numărate în felul stabilit în respectivul articol. Președintele nu votează.

(3) (a) Comisia adoptă măsuri pe care le aplică imediat;

(b) cu toate acestea, dacă aceste măsuri nu sunt conforme cu avizul Comitetului, ele sunt comunicate imediat de către Comisia Consiliului. În această situație, Comisia poate amâna aplicarea măsurilor pe care le-a hotărât pentru o perioadă de cel mult o lună de la data comunicării.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o decizie diferită în termen de o lună.

Articolul 47

Comitetul poate lua în discuție orice altă problemă ce îi este înaintată de președintele său, fie la inițiativa sa proprie, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

Articolul 48

Normele detaliate de aplicare a prezentului regulament, inclusiv penalitățile financiare sau administrative ne-financiare, se adoptă în lumina cerințelor specifice din sectorul respectiv în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 46.

Articolul 49

Prezentul regulament se aplică astfel încât să se țină seama în același timp și de obiectivele stabilite în articolele 39 și 110 din tratat.

Articolul 50

Statele membre iau toate măsurile corespunzătoare pentru a penaliza încălcările dispozițiilor prezentului regulament, precum și pentru a împiedica și a pune capăt oricărei fraude.

Articolul 51

Dispozițiile legislative, regulamentare și administrative adoptate de statele membre pentru aplicarea sau în cursul aplicării prezentului regulament se comunică la Comisie la cel mult o lună de la adoptare. Același lucru este valabil pentru orice modificare a dispozițiilor menționate.

Articolul 52

(1) Cheltuielile aferente plății compensației comunitare de retragere și finanțării comunitare a fondului operațional, măsurile specifice prevăzute în articolul 17 și articolele 53, 54 și 55 și verificările efectuate de experții statelor membre puse la dispoziția Comisiei în cursul aplicării articolului 40 alineatul (1) se consideră a fi o intervenție pentru stabilizarea piețelor agricole în sensul literei (b) a articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70.

(2) Ajutorul acordat de statele membre în conformitate cu articolul 14 și al doilea paragraf al articolul 15 alineatul (6) este considerat o măsură comună în sensul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 4256/88 ⁽¹⁾. El va fi acoperit de previziunile de cheltuieli anuale prevăzute la articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2328/91 ⁽²⁾.

Articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2328/91 se aplică ajutorului prevăzut în prezentul alineat.

Ajutorul se plătește în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88. Cu toate acestea, plata soldului sau a rambursării se bazează, în plus față de cerințele specificate la alineatul 4 din articolul respectiv, pe:

- (a) o declarație a cheltuielilor efectuate de statele membre în timpul anului calendaristic și
- (b) un raport privind aplicarea măsurilor în timpul anului calendaristic vizat, întocmit în conformitate cu articolul 25 alineatul (4) din regulamentul respectiv,

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4256/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de stabilire a modalității de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește Secțiunea Orientare a FEOGA (JO L 374, 31.12.1988, p. 25). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 2085/93 (JO L 193, 31.7.1993, p. 44).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2328/91 al Consiliului din 15 iulie 1991 privind îmbunătățirea eficienței structurilor agricole (JO L 218, 6.8.1991, p. 1). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul nr. 2387/95 al Comisiei (JO L 244, 12.10.1995, p. 50).

care se prezintă Comisiei înainte de data de 1 iulie a anului următor.

(3) Comisia adoptă normele pentru aplicarea alineatului (2) al prezentului articol după consultarea comitetului prevăzut la în articolul 29 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 ⁽³⁾.

(4) Dispozițiile titlului VI se aplică fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (CEE) nr. 4045/89 ⁽⁴⁾.

Articolul 53

Orice drepturi dobândite de organizațiile de producători înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament în aplicarea articolului 14 și a titlului IIa din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 se păstrează până la consumarea lor.

Articolul 54

(1) Comunitatea contribuie cu 50 % la finanțarea măsurilor pentru dezvoltarea și îmbunătățirea consumului și utilizării alunelor în cadrul Comunității.

(2) Obiectivul măsurilor prevăzute la alineatul (1) este:

- încurajarea calității produselor, în special prin realizarea de studii de piață și căutarea de noi utilizări, inclusiv moduri de adaptare a producției în mod corespunzător;
- dezvoltarea noilor metode de ambalare;
- acordarea de consultanță pe probleme de comercializare diverșilor operatori economici din sectorul respectiv;
- organizarea și participarea la târguri și alte evenimente comerciale.

(3) Comisia specifică, urmând procedura din articolul 46, măsurile prevăzute la alineatul (2) sau definește măsuri noi.

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988, care stabilește dispoziții pentru aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea activităților diverselor Fonduri Structurale între ele și cu operațiunile Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente (JO L 374, 31.12.1988, p. 1). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 3193/94 (JO L 337, 24.12.1994, p. 11).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4045/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind cercetarea de către statele membre a tranzacțiilor ce fac parte din sistemul de finanțare al Secțiunii Orientare a Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (JO L 388, 30.12.1989, p. 18). Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 3235/94 (JO L 338, 28.12.1994, p. 16).

Articolul 55

Pentru alunele europene recoltate în cursul anilor de comercializare 1997/1998, 1998/1999 și 1999/2000, se acordă un ajutor de 15 ECU/100 kg organizațiilor de producători recunoscute în sensul Regulamentului (CEE) nr. 1035/72 sau al prezentului regulament care aplică un plan de îmbunătățire a calității în sensul articolul 14d din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 sau un plan de funcționare în sensul acestui plan în 1997.

Articolul 56

Până la data de 31 decembrie 2000, Comisia transmite la Consiliu un raport privind funcționarea prezentului regulament, însoțit de orice propuneri care pot fi necesare.

Articolul 57

Dacă este nevoie de măsuri pentru facilitarea tranziției de la mecanismele anterioare la cele stabilite de prezentul regulament, aceste măsuri se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 46.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 28 octombrie 1996.

Articolul 58

(1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

El se aplică de la 1 ianuarie 1997. Cu toate acestea, titlul IV se aplică numai pentru fiecare dintre produsele prevăzute în anexa II, de la începutul anului de comercializare 1997/1998.

(2) Regulamentele (CEE) nr. 1035/72, (CEE) nr. 3285/83, (CEE) nr. 1319/85, (CEE) nr. 2240/88, (CEE) nr. 1121/89 și (CEE) nr. 1198/90 sunt abrogate prin prezentul regulament, de la data aplicării dispozițiilor respective ale prezentului regulament.

Trimiterile la regulamentele abrogate trebuie înțelese ca trimiteri la prezentul regulament și interpretate coroborate cu tabelele de corespondență din anexa VI.

Pentru Consiliu

Președintele

I. YATES

ANEXA I

Produse care se furnizează consumatorului proaspete și trebuie să îndeplinească standardele

Migdale	Alune europene
Mere și pere	Kiwi
Caise	Praz
Anghinare	Salată verde, cicoare cu frunza creată
Sparanghel	Pepene galben
Pătlăgele vinete	Ceapă
Avocado	Piersici și nectarine
Fasole	Mazăre pentru decorticare
Varză de Bruxelles	Prune
Varză	Spanac
Morcovi	Căpșuni
Conopidă	Ardei gras
Țelină	Struguri de masă
Cireșe	Pătlăgele roșii
Citrice	Nuci
Dovleci	Pepene verde
Castraveți	Cicoare de Bruxelles
Usturoi	

ANEXA II

Lista produselor eligibile pentru compensația comunitară de retragere în temeiul articolului 23 alineatul (3)

Conopidă
Pătlăgele roșii
Pătlăgele vinete
Caise
Piersici
Nectarine
Lămâi
Pere (cu excepția perelor pentru cidru)
Struguri de masă
Mere (cu excepția merelor pentru cidru)
Fruite ale mandarinului pitic
Mandarine
Clementine
Portocale
Pepene galben
Pepene verde

ANEXA III

Lista completă a normelor aplicate de organizațiile de producători și care pot fi extinse la producătorii care nu sunt membri**Articolul 18 alineatul (1)**1. *Norme privind informațiile despre produse*

- (a) notificare privind intențiile de cultivare, după produs și, dacă este cazul, varietate;
- (b) notificare privind însămânțările și răsadurile;
- (c) notificare privind suprafețele totale cultivate, pe produs și, dacă este posibil, varietate;
- (d) notificare privind cantitățile anticipate și datele probabile de recoltare pe produs și, dacă este posibil, varietate;
- (e) notificări periodice privind cantitățile recoltate și stocurile disponibile, după varietate;
- (f) informații despre capacitățile de depozitare.

2. *Norme de producție*

- (a) alegerea semințelor ce urmează a fi folosite conform destinației preconizate (piața de produse proaspete/prelucrare industrială);
- (b) operațiunea de rărit în livezi.

3. *Norme de comercializare*

- (a) datele specificate de început ale recoltării, amplasare și comercializare;
- (b) calitatea minimă și cerințele privind dimensiunile;
- (c) prepararea, prezentarea, ambalarea și marcarea în prima etapă de comercializare;
- (d) indicarea originii produselor.

4. *Norme de protecție a mediului*

- (a) folosirea de îngrășăminte artificiale și naturale;
- (b) folosirea de produse fito-farmaceutice și alte metode de protecție a culturilor;
- (c) un conținut rezidual maxim de produse fito-farmaceutice și îngrășăminte în fructe și legume;
- (d) reguli de îndepărtare a produselor secundare și a materialelor uzate;
- (e) reguli privind distrugerea produselor retrase de pe piață.

5. *Retrageri*

- norme adoptate în sensul articolul 23 în conformitate cu termenii articolul 25.

ANEXA IV

Listă incompletă a chestiunilor ce pot fi acoperite de inspecția națională și comunitară

Conformitatea cu standardele de produs (articolele 7 și 8)

Conformarea cu condițiile de recunoaștere a organizațiilor de producători (articolul 12)

Aplicarea planului de acțiune (articolul 13)

Aplicarea planului de recunoaștere și utilizarea ajutorului (articolul 14)

Administrarea fondului operațional și aplicarea programului de funcționare, în special o examinare atentă a utilizării fondurilor publice (articolul 15)

Conformarea cu condițiile de extindere a regulilor la cei ce nu sunt producători (articolul 18)

Conformarea cu condițiile ce guvernează organizațiile inter-ramură, acordurile și extinderea normelor (articolele 19, 20 și 21)

Operațiuni de retragere (articolul 23 *et seq.*)

Plata corespunzătoare a compensației comunitare de retragere (articolul 29)

Eliminarea produselor retrase de pe piață (articolul 30)

Aplicarea regulilor privind comerțul cu țări terțe (articolul 31 *et seq.*).

ANEXA V

Compensația comunitară de retragere

(ECU/100 kg)

Ani de comercializare	1997/1998	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	După 2002
Conopidă	9,34	8,88	8,41	7,94	7,48	7,01
Pătlăgele roșii	6,44	6,12	5,80	5,47	5,15	4,83
Mere	10,69	10,32	9,94	9,56	9,18	8,81
Struguri	10,69	10,15	9,62	9,08	8,55	8,02
Caise	18,90	17,95	17,01	16,06	15,12	14,17
Nectarine	17,39	16,52	15,65	14,78	13,91	13,04
Piersici	14,65	13,92	13,18	12,45	11,72	10,99
Pere	10,18	9,82	9,46	9,10	8,75	8,39
Pătlăgele vinete	5,29	5,02	4,76	4,49	4,23	3,97
Pepene galben	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Pepene verde	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Portocale	14,33	14,26	14,20	14,13	13,07	14,00
Mandarine	16,15	15,52	14,89	14,26	13,63	13,00
Clementine	12,74	12,79	12,84	12,90	12,95	13,00
Mandarine pitice	10,49	10,99	11,49	12,00	12,50	13,00
Lămâi	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

ANEXA VI

Tabel de corespondență

Regulamentul (CEE) nr. 1035/75	Prezentul regulament	Regulamentul (CEE) nr. 1035/75	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1	Articolul 17	Articolul 28
Articolul 2	Articolul 2	Articolul 18	Articolul 29
Articolul 3	Articolul 3	Articolul 18a	Articolul 24
Articolul 4	-	Articolul 19	-
Articolul 5	Articolul 4	Articolul 19a	-
Articolul 6	Articolul 5	Articolul 19b	-
Articolul 7	Articolul 6	Articolul 19c	-
Articolul 8	Articolul 7	Articolul 20	-
Articolul 9 și 11	Articolul 8	Articolul 21	Articolul 30
Articolul 10	Articolul 10	Articolul 22	Articolul 31
Articolul 12	Articolul 9	Articolul 23	Articolul 32
Articolul 13	Articolul 11	Articolul 24	Articolul 33
Articolul 13a	-	Articolul 25	Articolul 34
Articolul 13b	-	Articolul 26	Articolul 35
Articolul 14	Articolul 14	Articolul 27	Articolul 36
Articolul 14a	-	Articolul 31	Articolul 43
Articolul 14b	-	Articolul 32	Articolul 45
Articolul 14c	-	Articolul 33	Articolul 46
Articolul 14d	-	Articolul 34	Articolul 47
Articolul 14e	Articolul 54	Articolul 35	-
Articolul 14f	-	Articolul 36	Articolul 52
Articolul 14g	-	Articolul 36a	Articolul 52
Articolul 15	Articolul 23	Articolul 37	Articolul 49
Articolul 15a	-	Articolul 38	Articolul 44
Articolul 15b	Articolul 18	Articolul 40	-
Articolul 16	-	Articolul 41	Articolul 58
Articolul 16a	-	Articolul 42	Articolul 58
Articolul 16b	Articolul 27		